



## **Kim jest Maria Luisa Spaziani**

Maria Luisa Spaziani urodziła się w 1924 roku w Turynie, gdzie studiowała literaturę kończąc pracą na temat Marcela Prousta. Przebywała w Mediolanie i Paryżu, później w Rzymie i Messynie współpracując z różnymi gazetami (m.i. La Stampa), czasopismami, a także z telewizją RAI –TV. Oprócz publicystycznej działalności jako krytyk literatury, pracowała na Uniwersytecie w Messynie, gdzie została docentem języka i literatury francuskiej.

W roku 1950, M. L. Spaziani poznała Eugenio Montale, laureata Nagrody Nobla w 1975 roku w dziedzinie literatury, z którym żyła w bardzo bliskiej przyjaźni. Ona też stała się źródłem natchnienia jego poezji „la Volpe“ („Lisica“).

W roku 1995, M. L. Spaziani powierzyła do opublikowania Marii Corti zbiór listów Eugenio Montale, który składa się z 360 listów.

Do 2003 roku była Prezydentem „Centro Internazionale Eugenio Montale“ oraz fundacji „Premio Montale“ w 1981 roku.

Obecnie jest Prezydentem „Istituzione Universitas Montaliana“ oraz „Premium“ nazwanym jego imieniem, które odbywa się do końca 2009 roku, w miesiącu kwietniu, w mieście Fermo. Maria Luisa Spaziani trzy razy kandydowała do Nagrody Nobla, w 1990, 1992 i 1997 roku.

## **Kim jest Renato Pancini**

10 października 2002 roku straciliśmy „wielkiego“ człowieka kultury, Prof. Renato Pancini, uczonego, który zawsze starał się doceniać aspekty historyczne i cechy stanowiące egzystencję cywilizacji.

W latach siedemdziesiątych uczył geografii ekonomicznej, później objął stanowisko Dyrektora Liceum klasycznego i naukowego. W międzyczasie oddawał się swojej wielkiej pasji, którą była poezja, publikując wiele zbiorów wierszy, „Corsaro d'illusione“, „Nostalgia“, „Notte di luna“, „Il velluto nel tempo“, „Se ancora vale l'attesa“, „Canzone al gabbo“ oraz książkę napisaną w stylu narracyjnym „La creatura ritrovata“.

Był także dziennikarzem. Zbliżając się do wieku emerytalnego zareprezentował przełom.

Pogrzeżył się całkowicie w działalności kulturalnej, tworząc wydawnictwo

„Le Stelle“, które później przeistoczyło się w centrum kulturalne.

Człowiek wielkiej kultury, kochał proste rzeczy, muzykę, naturę i więzi międzyludzkie.

Renato był zawsze jednym z ważnych punktów odniesienia w podnoszeniu wartości dziedzictwa historyczno – kulturalnego miasta Cengio i doliny Valbormida, także kiedy był członkiem konkursów literackich w całym Włoszech.

Poprzez konkurs „L'Anima del Bosco“ chcemy kontynuować jego dzieło ratowania i konserwacji zabytkowego Kościoła w Cengio Alto, który był bardzo bliski jego sercu, darując część zysków na ten cel, gdyż jednym z celów tego konkursu jest docenienie wartości dziedzictwa historyczno – artystycznego Valbormidy.